

LUMINĂ PESTE TIMP*

Cu un deceniu în urmă, între 7 și 9 mai 1999, a avut loc un eveniment deosebit în viața Bisericii Ortodoxe Române, a tuturor creștinilor din România și a Statului Român, și anume, vizita Papei Ioan Paul al II-lea la București, prima vizită a unui Papă al Romei în România și prima vizită a unui Papă într-o țară majoritar ortodoxă.

Ea a reprezentat atunci convergența concretă a mai multor lumini și speranțe. În primul rând, vizita Papei în România a evidențiat obișnuința Bisericii Ortodoxe Române cu practica dialogului internațional, intercreștin sau ecumenic și interreligios. În al doilea rând, vizita Papei Ioan Paul al II-lea a constituit împlinirea dorinței Statului Român de a-l invita în România pe Suveranul Pontif, cu speranța că Vaticanul va putea ajuta România să se integreze în structurile europene și euro-atlantice. În al treilea rând, Papa n-a venit în România doar pentru a fi primit de ortodocșii români, ci și pentru a efectua o vizită pastorală în Biserica Catolică din România, pentru a se întâlni cu episcopii, preoții și credincioșii romano-catolici și greco-catolici veniți la București. În al patrulea rând, vizita a fost împlinirea unei dorințe vii a Papei Ioan Paul al II-lea, care, încă de la începutul pontificatului său, a exprimat vocația sa de a contribui la apropierea dintre Catholicism și Ortodoxie, dintre Europa apuseană și Europa răsăriteană. Mai târziu, Enciclica *Ut unum sint* (Ca

* Mesajul Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, adresat participanților la Simpozionul aniversar «10 ani de la vizita Sfântului Părinte Papa Ioan Paul al II-lea în România», Aula Academiei Române din București, 7 mai 2009.

toți să fie una), din 1995, și Scrisoarea apostolică *Orientale Lumen (Lumina răsăriteană)*, din același an, au scos în evidență atât valorile spirituale ale creștinismului răsăritean, cât și dorința Papei ca Ortodoxia și Catolicismul să colaboreze mai mult în plan spiritual și social.

De fapt, valorile autentice și mari nu pot fi închise în frontiere și tipare înguste. Ca și lumina, ele se revarsă dincolo de sursa sau contextul care le-a generat. Ceea ce este profund uman, lumină sau frumusețe spirituală a chipului lui Dumnezeu în om, se împărtășește și se recunoaște pe plan universal, devenind patrimoniu spiritual al umanității, care deodată include și transcende specificul individual, național, religios și cultural.

Papa Ioan Paul al II-lea, prin profilul său spiritual deosebit, s-a înscris în perspectiva amintită mai sus. Deși între Ortodoxie și Catolicism există încă deosebiri și obstacole în refacerea unității eclesiale, totuși aceste două Biserici majore percep, proclamă și promovează, în comun sau în paralel, valorile Evangheliei, transcendența persoanei și sfințenia vieții, demnitatea și eternitatea umanului iubit de Dumnezeu și iubitor de Dumnezeu.

Aniversarea unui deceniu de la vizita Papei Ioan Paul al II-lea în România ne îndeamnă pe toți, catolici, ortodocși și alți creștini, să privim înainte, să apărăm și să promovăm valorile creștine, identitatea și demnitatea persoanelor și popoarelor, darul sacru al vieții, solidaritatea și responsabilitatea umană în fața noilor provocări ale lumii contemporane, având, însă, ca scop final al credinței noastre, mântuirea și viața veșnică în Hristos cel Răstignit și Înviat, spre slava Preasfintei Treimi și fericirea oamenilor.

† DANIEL,

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române